

Resposta exitosa de públic al III Festival de les Veus amb Actea, Divadams i la Sedeta Gospel Singers

■ Les interpretacions vocals que s'escullen des del Centre Artístic de la Veu Intuït busquen la diversitat d'estils musicals

MARTA RUBIO. Sant Celoni
"Boníssima, espectacular!" Amb aquests adjectius qualificava la resposta del públic la directora del Centre Artístic de la Veu Intuït, Paca Rodrigo, que va afirmar que la reacció dels assistents al concert vas ser immediata i que per a Rodrigo "va ser un regal".

El Festival de les Veus, que enguany ha arribat a la seva tercer edició i que es va celebrar a la sala petita de l'Ateneu de Sant Celoni, va tenir com artistes participants a 3 formacions barcelonines: Actea, Divadams i la Sedeta Gospel Singers. Tots els grups van animar i motivar els espectadors cadascun amb el seu repertori peculiar i estils diferents.

El primer grup que va sortir a l'escenari va ser Actea, que va portar a Sant Celoni el seu espectacle 'Acteacantajazz', una sèrie de composicions de grans compositors del gènere que la formació va combinar juntament amb la veu una coreografia per a cada una de les cançons interpretades.

Les següents a entrar en escena van ser el trio que porta per nom Les Divadams, format per Loni Gest, Carol Brunet i Araceli Aiguaviva. Aquest grup acompanyades per Peter Lemberg a la guitarra, van interpretar temes inspirats en la poesia de Federico García Lorca a capella, al ritme de jazz i swing.

I en tercer lloc, va ser en torn de la Sedeta Gospel Singers, una coral dirigida per Anna Ruggiero, que van presentar un repertori centrat en el gospel, però introduint també altres gèneres musicals.



Un públic entusiasta va seguir la tercera edició del Festival de les Veus que se celebra a Sant Celoni (AdBM)

Al final de l'espectacle, les 3 formacions es van unir dalt de l'escenari per acomiadar-se i rebre els aplaudiments del públic; un final que Rodrigo va qualificar de "sorprenent", ja que fins i tot, alguns dels assistents al festival van alçar-se de la butca per ovacionar totes les artistes participants en el concert.

Aquests detalls són els que animen a la directora del Centre Ar-

tístic de la Veu Intuït amb aquest projecte amb una clara voluntat de "promocionar, experimentar i crear a través de l'instrument de la veu, que ofereix un ampli ventall de possibilitats". Rodrigo considera que mitjançant aquesta iniciativa és una forma de participar i dinamitzar les activitats del seu poble, Sant Celoni, i de la seva comarca.

Al Festival de les Veus hi actuen

grups vocals escollits a criteri de la seva impulsora, Paca Rodrigo, que busca que les formacions tinguin "actuacions musicals atractives amb una bona preparació tècnica, experiència, creativitat i originalitat", aportin un ampli ventall d'estils i que, a més, "siguin d'interès i motivin al públic". Uns ingredients fonamentals que han de complir els grups convidats al festival.

L'Esplai de la gent gran celebra avui, divendres, la seva assemblea ordinària

REDACCIÓ. Sant Celoni

L'Esplai celebra avui, divendres, 21 de gener, a la sala gran de l'entitat la seva Assemblea general ordinària. L'Assemblea s'ha fixat per les 4 de la tarda en primera convocatòria i a dos quarts de 5 de la tarda en segona.

El Duet Costa Brava, integrat per Toni & Catherine, serà diumenge, 23 de gener, a les 6 de la tarda, l'encarregat d'amenitzar el ball que setmanalment organitzen l'Esplai de la gent gran de Sant Celoni i l'Ajuntament a la sala gran de l'Ateneu. El mateix dia, però a la sala polivalent de la seu de l'entitat, els socis podran gaudir, a les 5 de la tarda, d'una sessió de cinema en la que es projectarà el film 'Fortunata i Jacinta, una pel·lícula basada en l'obra de Benito Pérez Galdós, i que compta amb Ana Belén, Maribel Martín i Mario Pardo com a principals intèrprets. D'altra banda, dijous, 27 de gener, el ball es trasllada a la sala gran de l'Esplai, amb l'actuació musical del solista Moncayo.

■ 'Musicofilia' d'Oliver Sacks a la tertúlia literària de Sant Celoni

Sant Celoni. Avui, divendres, 21 de gener, a les 7 de la tarda, Joan Mañás conduirà a la Biblioteca l'Escorxador de Sant Celoni la tertúlia literària entorn a 'Musicofilia' d'Oliver Sacks. A l'obra, l'autor examina el poder de la música a través d'experiències individuals de pacients, músics i gent ordinària a partir d'un seguit de contes centrats en l'experiència humana. REDACCIÓ.

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

Homenatge a la premsa comarcal

Vallmoll, a l'Alt Camp tarragonès, és un poble petit (no arriba als 1.500 veïns) com tants altres de Catalunya. D'economia agrícola, avellaners, ametllers i garrofers donen color al paisatge que l'envolta. Una església entre neoclàssica i barroca de finals del segle XVIII, un castell de planta quadrada amb grans torres també quadrades, bastant malmès i dins la vila, unes restes de l'antiga muralla medieval i el portal de la Creu, que és l'únic que queda dels tres que hi donaven entrada. Juntament amb l'esmentat castell i l'església són els monuments més importants que hi podem veure.

Però Vallmoll, aquest any passat, va ser notícia, notícia agradable. El seu consistori, com abans havia fet el de la ciutat de Figueres amb una plaça, va dedicar un carrer a la premsa comarcal. L'alcalde vall mollenc ho justificava al setmanari El Vallenc, raonant que la premsa comar-

cal juga un paper fonamental en la informació local que, de no ser-hi, passaria totalment desapercibuda doncs el mitjà més general no la reflectiria o hi dedicarien menys espai. Té tota la raó l'alcalde de Vallmoll: la premsa comarcal també ajuda a que molts pobles petits es trobin al mapa.

Al Baix Montseny tenim la sort de gaudir de dos mitjans de comunicació escrita: per un costat La Vila, de periodicitat mensual i solera en temps i continuïtat d'edició, amb un format fàcil de conservar, fa d'arxiu de la història comarcal. I per l'altre costat el setmanari L'Actualitat del Baix Montseny amb molta informació de tots els pobles de la comarca que requereix un esforç valuós en temps i diners setmana rere setmana. Com totes les publicacions subsisteixen bàsicament de la publicitat i, si n'hi ha, dels ajuts institucionals. Malauradament sembla que

aquests ajuts institucionals es dirigeixen, gairebé en la seva totalitat, als grans mitjans de comunicació. I la premsa comarcal, què?

Doncs, malament. Com molts d'altres serveis potser que sols els trobem a faltar quan ja no els tinguem. L'exemple paradigmàtic és la policia: Què en fem de tants policies? Però tan sols falta que es produeixin un parell de robatoris seguits per a què tothom, amb la por al cos, demani que se n'ampliï la plantilla. M'atreveixo a dir que amb la premsa comarcal passa o passaria el mateix.

Bé està que se li doni el nom de Premsa Comarcal a un carrer (cosa que, sincerament, trobo més adient per a grans escriptors, que en tenim i n'hem tingut i pocs se'n recorden, però això, en qualsevol cas, és tema per un altre article) i cal valorar en tot el que val la iniciativa de l'a-

juntament de Vallmoll. Ara bé, cal tocar de peus a terra: d'això, per si sol, no es manté cap publicació, cal alguna cosa més. Cal que l'administració, a més a més de la catalana que sovint fa l'orni quan es tracta de la premsa comarcal, també la municipal, en el nostre cas de tots, insisteixi tots, els municipis del Baix Montseny siguin del color polític que siguin que ni ha de tots, facin un esforç per què seguim gaudint d'uns mitjans de comunicació que, no en tinc cap dubte, desitjarien tenir moltes comarques més grans que la nostra. No fos el cas que passés com amb la policia de l'exemple: que els trobéssim a faltar massa tard. Quan ja no hi fossin.

I si algun consistori del Baix Montseny vol emular el de Vallmoll benvinguda sigui la iniciativa però, en qualsevol cas, serà accessòria, serà la torna, i res més.